

1. A. V. ŠEMBERA V ŠEDESÁTÝCH LETECH

2. V. K. ŠEMBERA R. 1861

3. V. K. ŠEMBERA R. 1865

4. ADA CHRISTENOVÁ V MLADŠÍCH LETECH

5. V.K. ŠEMBERA 1. ŘÍJNA 1867

6. JAN NERUDA POČÁTKEM LET ŠEDESÁTÝCH

7. JAN NERUDA KONCEM LET ŠEDESÁTÝCH

8. V. K. ŠEMBERA V LETECH SEDMDESÁTÝCH

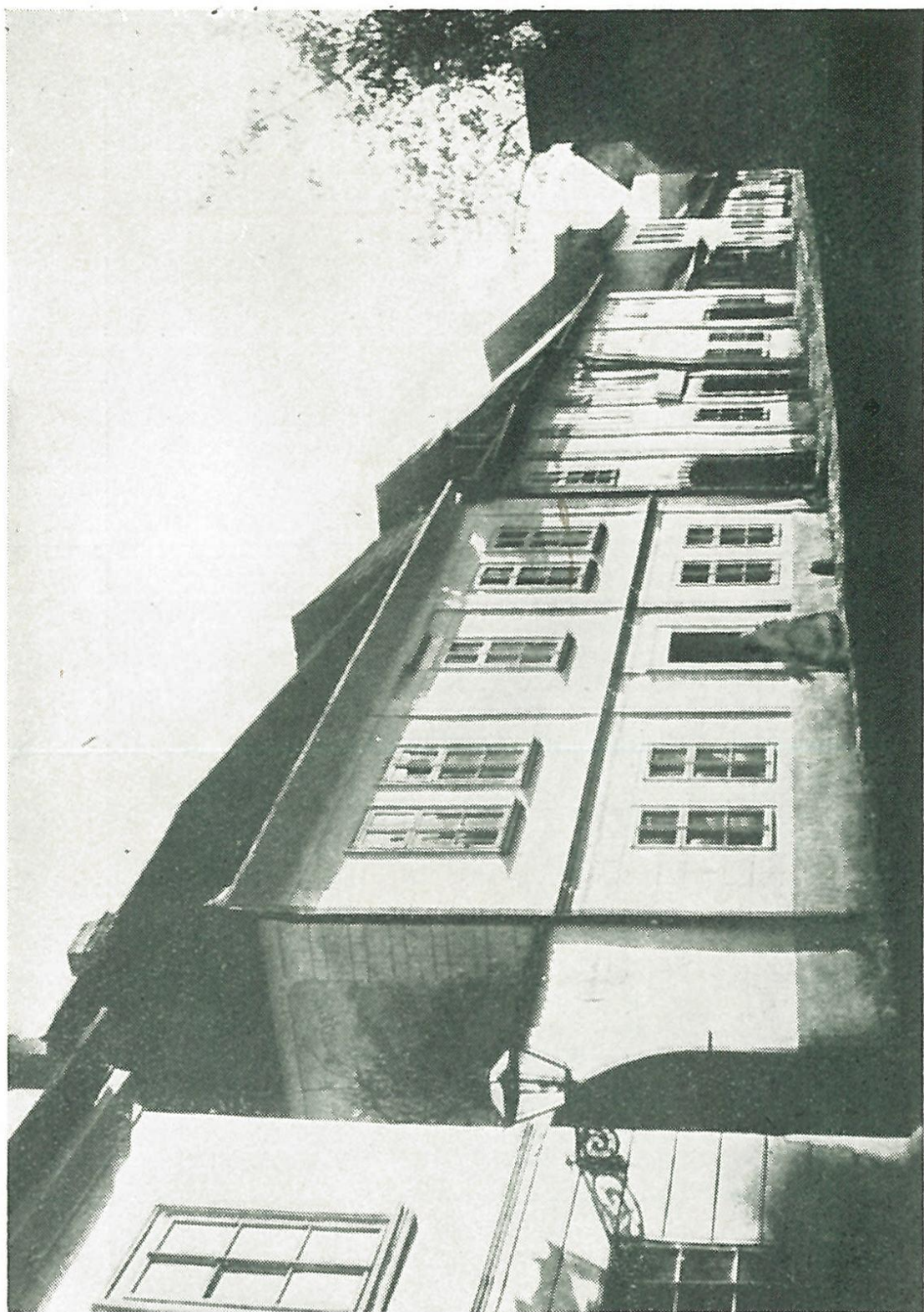
9. ZDEŇKA ŠEMBEROVÁ R. 1868

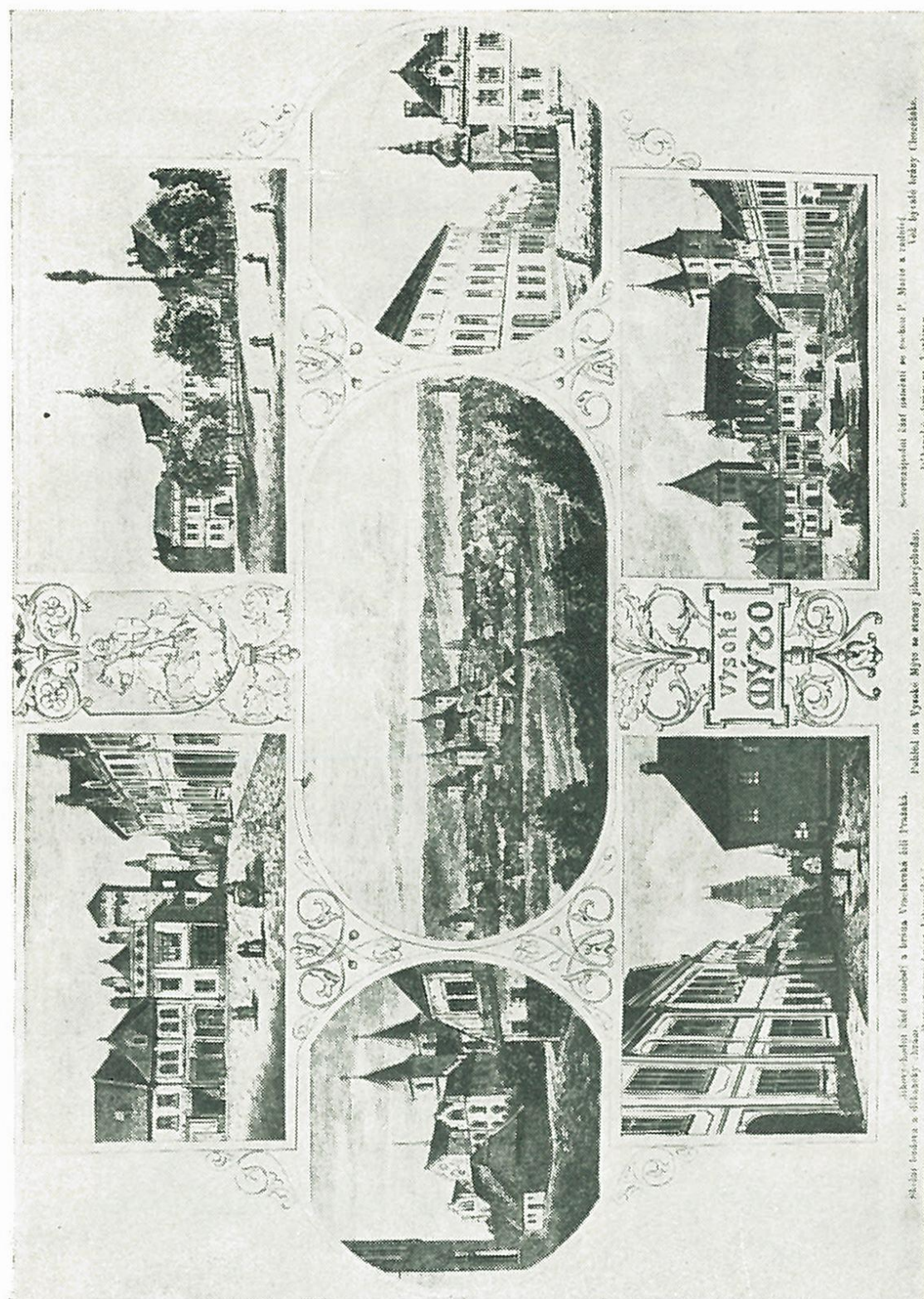
10. ZDEŇKA ŠEMBEROVÁ 19. BŘEZNA 1870

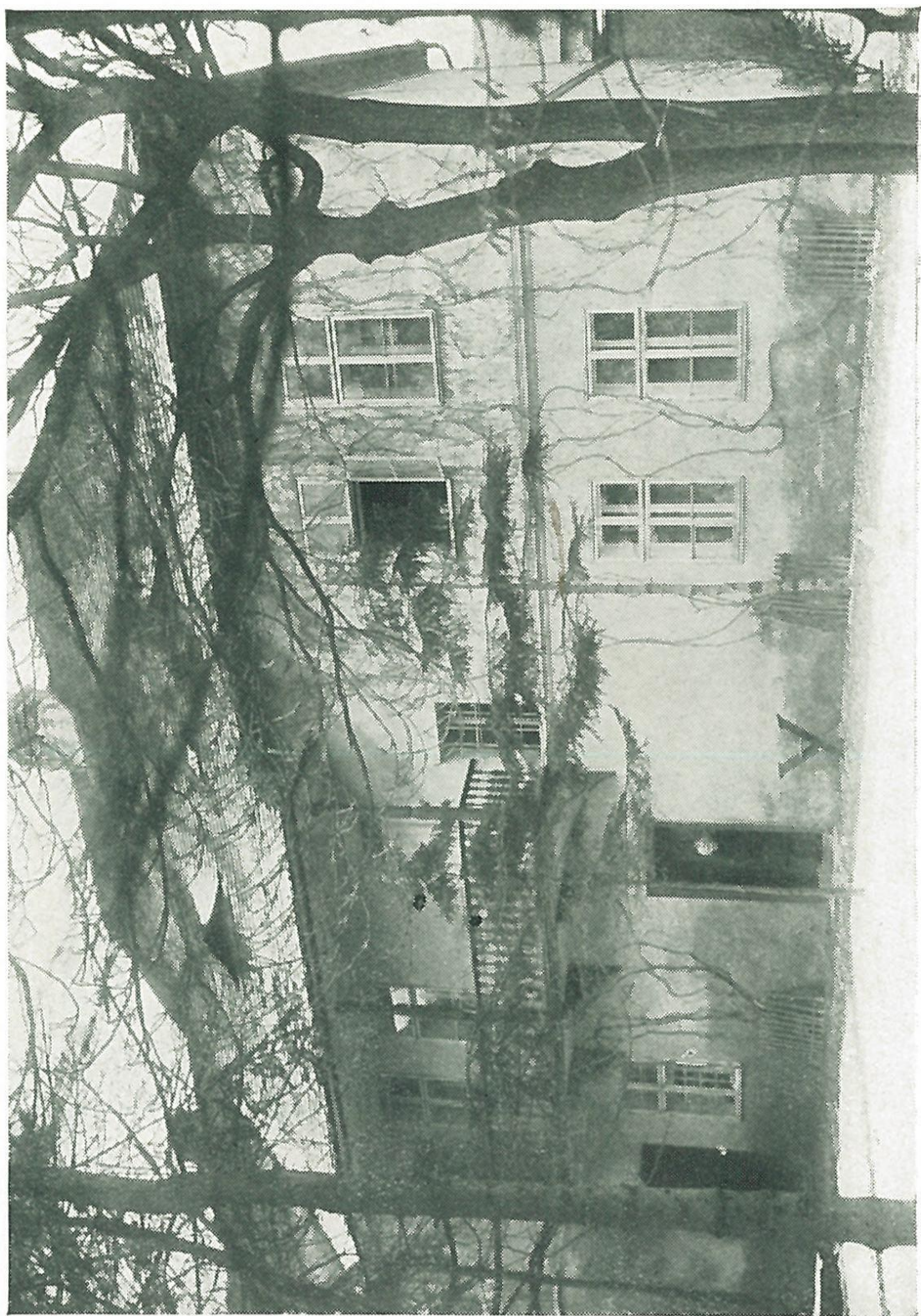
11. PANÍ FR. ŠEMBEROVÁ 17. ÚNORA 1881

12. RODNÝ DŮM A. V. ŠEMBERY VE VYSOKÉM MÝTĚ, NYNÍ ŠEMBEROVO MUSEUM

13. VYSOKÉ MÝTO R. 1880

14. NÁDVORNÍ STRANA ŠEMBEROVA DOMU

15. JAN NERUDA V R. 1878, V DOBĚ PÍSNÍ KOSMICKÝCH

16. PRACOVNÍ STŮL A. V. ŠEMBERY S PORTRÉTEM V. K. ŠEMBERY

17. PŮVODNÍ HROB A. V. ŠEMBERY VE VYSOKÉM MÝTĚ

18. ADA CHRISTENOVÁ 24. PROSINCE 1887

19. ZDEŇKA ŠEMBEROVÁ, FOTOGRAFIE Z R. 1887, VĚNOVANÁ NERUDOVĚ

20. JAN NERUDA V LETECH OSMDESÁTÝCH

21. V. K. ŠEMBERA V ROCE 1886

Milý můj!

Tobě zas napíšeš ty. Je nestátní,
svědomí — a o vztátní moudrosti
lidi, které se tě moudrý, nevědom
as vědět. Vyznání se s těm napíše
ani nevědom.

Na své tě letos budu v Trize.
U Kachle. Vyznání přeměním
pozvednutí. Lidi pro lidi, odvážní
ano i laškovní v den ten, ale je
se napíše a nevědom. Ano to má
nevědom a přeměním pro lidi, angel
pro lidi, a nevědom pro lidi.
Kdy se těm na vztátní, které je
pro tě letos přeměním pastelidel.
Především. Konec je, cel. Konec
konec!.

Přeměním
Přeměním.

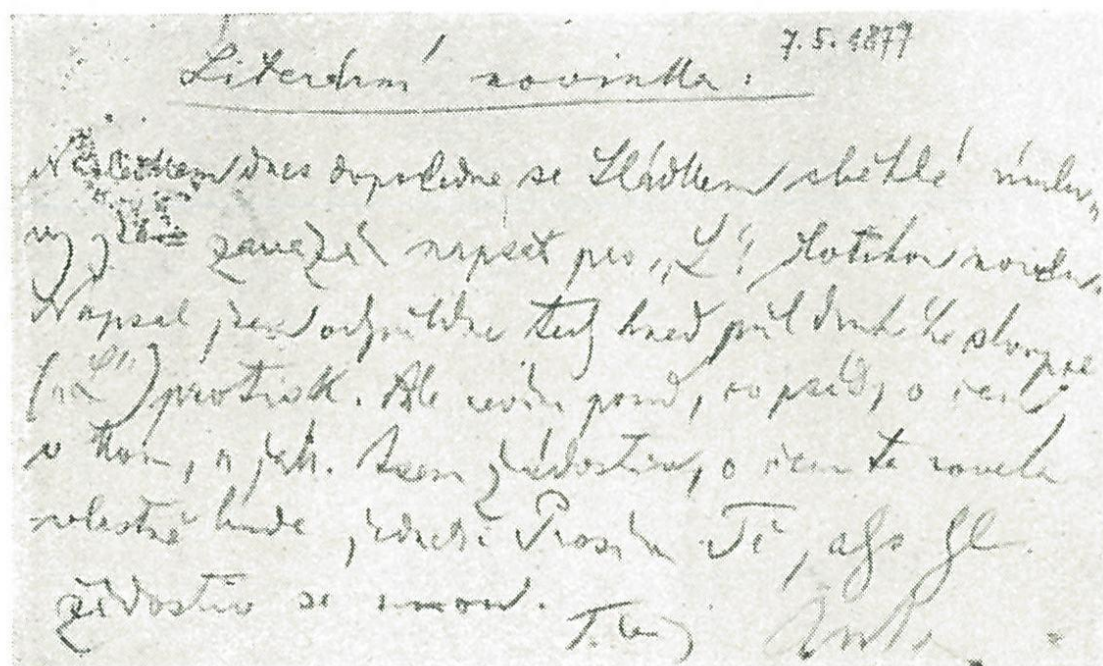
Moji mili!

Tvoj glas razpodele ty. Je nastalo,
dva pisma — a o uplatitani moji rabi
lidel, ktero se to vidi, vedelam
as rabi. Vse to se v tvojem razpisu
ani ne omenja.

Ah, ktero leto bode v Trzinu.
U Kneževstva. Vse to je premlano
poznamo. Lidel, pa bode, vedelam
ani i lažljivi v dan, to, ali je
se ne bi se vedelam. Obo to mi
vedelam in pisma, pa je to, angel
pa vedelam, a vedelam, pa se
to se to se na samem, ktero, pa
pa to leto, vedelam, pa to lidel.
Vedelam, pa. Kan bode, pa. Vedelam
to to to!

P. S. vedelam

P. S. vedelam

23. ADRESA S ČESKY PSANÝM JMÉNEM V. K. ŠEMBERY Z 2. 3. 1877
 24. LÍSTEK ZE 7. KVĚTNA 1877, NERUDA ZAČÍNÁ PSÁT „FIGURKY“

Plavčík, který se je na pt. zastavil, možná i o
„mal. pov. Vlasti“ rovněž se zastavil! Vzhledem k tomu
— do dvaceti let — přinejmenší „pt.“ „P. Vlasti“
„Moravan“? H. Lohmeyer, který se zastavil, „Lohmeyer“?
Mělo tam někdy zastavil, přel. tam chvilu až k
familletonu a — je to nov. psychologický román —
přemýšlel se k tomu, jak svou „chvilu“ zpracovat,
jak se přel. jen udehnouti zastavil.

Právem je to tak — ale jen trochu, trochu
povídky! Toť je „Lohmeyer“ „P. Vlasti“
vše naproti, je to „pt.“, „Lohmeyer“
druhá, jen si přel. do „Lohmeyer“. Právě se má
až má přel. svou rovnost a tam rovně se
nemá. Přel. je to, přel. je to volně — jest,
někdo vlastně „Lohmeyer“ má přel. 40 — a přel.
je hned po „Lohmeyer“ zastavil.

Tuže a volně „Lohmeyer“ přel. je to
a ne „Lohmeyer“. Toť je to.

Ne — odpusťte, jen si přel. zastavil, přel. je to
přel. má „Lohmeyer“ přel. je to, přel. je to
má „Lohmeyer“ přel. je to!

Le c'est la page

T. J.

* Vlasti se má „Lohmeyer“.

1
Veleosty pane!

Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!

Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!
Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane! Veleosty pane!

Můj milý!
 Prosimy, dej přiložený lístek
 domníti Albartoni.
 9/82
 1/4 Nebudu ho snad více abt.
 žovat, ale v té věci, ještě může
 ony spátie mne nebotom ahoj, šel
 teď radě se zlepšit. Těcha at

30. MALÝ LÍSTEK, JAKÝ PSÁVAL NERUDA V NEMOCI

31. ADRESA Z 27. DUBNA 1883 S NĚMECKY PSANÝM JMÉNEM ŠEMBEROVÝM

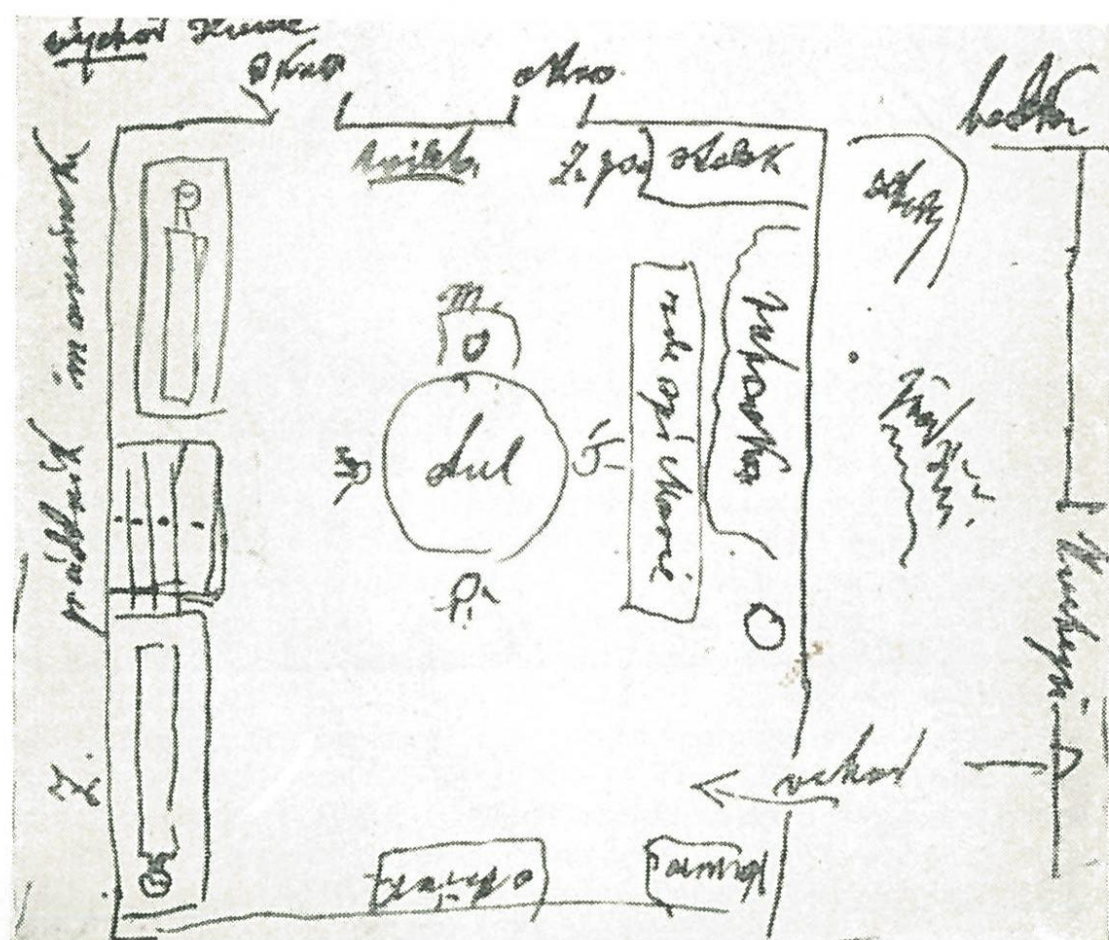
Turn.

Kam letíš, ty mladá myšlenko,
ze zimních tůň v duši ledná?
„Jde uhlísta prout hle učelích,
já pospíchám za ní v sledu.“

Kam letíš, ty milá udelišťko,
hledám prout tě slunce chvil?
„Tě spěchám zde na sadě hřebíků
se popást a nabrat síly.“

Však země je ještě jako host
a sudy hall náhe, hejné! —
„Kdy na koberk leži a voní a zvon
do silive tucty medné!“

— o —

34. POLOHOPISNÝ LÍSTEK, PŘÍLOHA K DOPISU ZDEŇKY ŠEMBEROVÉ
ZE DNE 5. 3. 1888

Severnd.

Severnd.

Severnd.

Severnd.

Severnd. Severnd. Severnd.

Severnd.

Severnd.

Severnd. Severnd.

Severnd.

Severnd.